

Sygn. akt OSD 4/16

Postanowienie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]
z dnia 29 lutego 2016 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Marek Sarnowski
Sędziowie: r. pr. Lura Mních (sprawozdawca)
r. pr. Anna Miodońska

Protokolant: apl. radc. Dawid Woźniak

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

W sprawie zażalenia [REDAKTOWANE] na Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 29 grudnia 2015 r. [REDAKTOWANE] o umorzeniu dochodzenia w sprawie skargi na czynności radcy prawnego [REDAKTOWANE]

Po rozpoznaniu zażalenia Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 29 grudnia 2015 r., [REDAKTOWANE] w sprawie umorzenia dochodzenia,
- II. kosztami postępowania w kwocie 979,70 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

Lura Mních

[REDAKTOWANE]

Anna Miodońska

UZASADNIENIE

W dniu 21 października 2015 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wpłynął odpis skargi [REDAKTOWANE] na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE]

Skarżący krytycznie odnieśli się do wykonywania czynności zawodowych przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] pełnomocnika Gminy [REDAKTOWANE] i zarzucili mu wielokrotne poświadczenie nieprawdy w toku postępowania sądowego i egzekucyjnego pomiędzy [REDAKTOWANE] Skarżącymi.

Dowód: skarga z dnia 7 września 2015 r. wraz z załącznikami (k.3 – 23).

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2015 r. wszczęto dochodzenie o przewinienia dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 u.r.p., art. 6 KERP w zw. z § 1 Uchwały nr 7/VIII/2010 KIRP z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie wysokości składki członkowskiej i składki ubezpieczeniowej, zasad ich uiszczania i podziału oraz funduszy celowych KIRP.

Dowód: postanowienie z dnia 3 listopada 2015 r. (k.27-29).

Pismem z dnia 3 listopada 2015 r. wezwano skarżących do złożenia pisemnych wyjaśnień kiedy (z podaniem precyzyjnej daty lub okresu „od...do”), gdzie (miejsce) oraz w jakich okolicznościach radca prawny [REDAKTOWANE] – zdaniem skarżących – dopuścił się naruszenia ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Pismem z dnia 3 grudnia 2015 r. Skarżący uzasadniając zarzuty wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE] wskazali następujące okoliczności:

- Radca prawny [REDAKTOWANE], reprezentując [REDAKTOWANE], w dniu 10 kwietnia 2013 r. złożył wniosek egzekucyjny pomimo posiadanej wiedzy o jego bezpodstawności. W sprawie [REDAKTOWANE] prowadzone jest postępowanie prokuratorskie pod [REDAKTOWANE] przez [REDAKTOWANE]
- Radca prawny [REDAKTOWANE] nienależycie wykonywał zawód radcy prawnego i w sposób zawiniony, manipulując faktami i dowodami doprowadził do uszczerbku na majątku skarżących, naruszając przy tym dobra prawem chronione, procedując czynności eksmisyjne, pomimo spełnienia przez skarżących świadczenia niepieniężnego;

- Radca prawny [REDACTED] nie zadbał o wypełnienie orzeczenia Sądu Rejonowego [REDACTED] w zakresie mieszkania socjalnego, czym naraził skarżących na komercyjny najem i ponoszenie kosztów „niewspółmiernie wysokich od naszych możliwości”. W tej sprawie, zdaniem Skarżących, manipulując dokumentami i faktami uzyskał korzystne rozstrzygnięcie;
- Radca prawny [REDACTED] sankcjonował wspólnie i w porozumieniu z funkcjonariuszami publicznymi [REDACTED] bezprawną odmowę zameldowania [REDACTED] w miejscu zameldowania matki [REDACTED];
- Radca Prawny [REDACTED] procedował bezprawnie eksmisję [REDACTED] mając wiedzę, że w dniu 4 lipca 2011 r. Sąd Rejonowy [REDACTED] na wniosek radcy prawnego [REDACTED], umorzył postępowanie wobec [REDACTED] [REDACTED] który z mocy prawa stał się głównym najemcą lokalu po wyprowadzeniu się żony [REDACTED], jako że pismem procesowym z dnia 22 czerwca 2011 r. powód cofnął pozew i zrzekł się roszczenia w stosunku do [REDACTED]

Skarżący wyjaśnili również, że postępowanie radcy prawnego [REDACTED] jest niezgodne z etyką radcowską, ustawą o radcach prawnych oraz Kodeksem karnym w zakresie przestępstw urzędniczych. Nadto, skarżący podnieśli, że w dniu 18 kwietnia 2013 r. radca prawny [REDACTED] [REDACTED] poświadczył nieprawdę we wniosku o wszczęcie egzekucji, podając jako dowód pismo [REDACTED] z dnia 9 kwietnia 2013 r.

Dowód: wezwania z dnia 3 listopada 2015 r. (k. 37, 40),

pismo Skarżących z dnia 3 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami (k. 42 – 51).

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn.. RD 155/15, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] umorzył dochodzenie w sprawie, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ u.r.p. Rzecznik Dyscyplinarny stwierdził, że zebrany materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, że radca prawny [REDACTED] [REDACTED] dopuścił się naruszenia ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Skarżący zostali prawidłowo pouczeni o możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie.

Dowód: postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] z dnia 29 grudnia 2015 r., [REDACTED] wraz z uzasadnieniem (k. 53 – 57).

W dniu 24 stycznia 2016 r. Skarżący [REDACTED] [REDACTED] wnieśli zażalenie od ww. Postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED]

██████████ skarżąc je w całości i zarzucając mu błędne zastosowanie art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ u.p.r. Dodatkowo Skarżący podnieśli naruszenie „standardów prawa strony – pokrzywdzonej czy skarżącej – a rozstrzygnięcie zapadło bez jej udziału, co pozostaje w sprzeczności z prawem obywatela do sądu i sprawiedliwego procesu, nosi znamiona wtórnej wiktylizacji, jako strony słabszej procesowo występującej bez profesjonalnego przygotowania wobec przedstawiciela korporacji zawodowej z wiedzą prawniczą”.

Dowód: zażalenie z dnia 24 stycznia 2016 r. (k. 65 – 66).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych ██████████ ustosunkowując się do zażalenia, wniósł o utrzymanie w mocy postanowienia z dnia 29 grudnia 2015 r. ██████████ o umorzeniu postępowania.

Dowód: stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych ██████████ z dnia 5 lutego 2016 r., ██████████ wraz z uzasadnieniem (k. 69 – 71).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, że zachowanie radcy prawnego ██████████ wyczerpuje znamiona przewinienia dyscyplinarnego i jest wystarczający do wydania postanowienia o utrzymaniu w mocy Postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych ██████████ z dnia 29 grudnia 2015 r., ██████████

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie wskazuje na to, żeby radca prawny ██████████ naruszył obowiązki związane z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, przewidziane w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. t.j.2016 r., poz. 233). Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie jest natomiast organem władnym do rozstrzygania o odpowiedzialności karnej radcy prawnego ██████████ oraz prawidłowości i legalności działania organów samorządu terytorialnego i Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym ██████████. Do prawomocnego skazania radcy prawnego ██████████ za zarzucane przez Skarżących przestępstwo nie doszło na dzień orzekania w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu radca prawny ██████████ działał w granicach pełnomocnictwa udzielonego przez ██████████ i zgodnie z literą prawa. Skarżący nie przedstawili dowodów mogących uzasadnić pogląd przeciwny. Skarżący twierdzili, lecz nie dowodzili. Zaoferowane przez skarżących dowody w większości stanowiły ich korespondencję z Komornikiem Sądowym

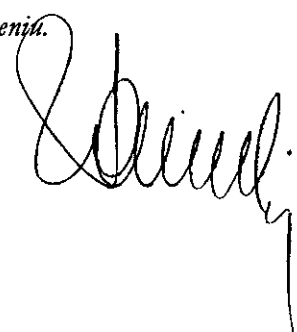
[redacted] oraz [redacted] Pisma te odzwierciedlały stanowisko prezentowane również w toku postępowania dyscyplinarnego, zawierały te same lub podobne oskarżenia skierowane przede wszystkim w stosunku do wspomnianych organów, a jedynie pobocznie wobec radcy prawnego [redacted]. Treść tychże pism w żadnym wypadku nie dowodzi ziszczenia się przesłanek przewinienia dyscyplinarnego, dokumenty te zawierają bowiem twierdzenia, oświadczenia, oceny stanu faktycznego Skarżących.

Sąd Dyscyplinarny nie podziela twierdzeń Skarżących w zakresie zarzucanego „poświadczenia nieprawdy” oraz „manipulacji faktami i dowodami”, co miało znaleźć wyraz w szczególności we wniosku o wszczęcie egzekucji z dnia 18 kwietnia 2013 r. t.j. nieprawdziwym stwierdzeniu „Dłużnicy odmówili zawarcia w/w umowy najmu”. Okolicznością bezsporną jest, że Skarżących [redacted] nie wiąże umowa najmu lokalu socjalnego. Z pisma [redacted] z dnia 4 kwietnia 2013 r. wynika, że lokal socjalny przy [redacted] był gotowy do zasiedlenia z dniem 12 kwietnia 2013 r. , zaś z pisma Komornika Sądowego [redacted] z dnia 3 września 2015 r. wynika, że pismami z dnia 1 sierpnia 2013 r. oraz 26 sierpnia 2013 r. skarżący poinformowali Komornika o opróżnieniu lokalu przy ul. [redacted] [redacted] choć w rzeczywistości to nie nastąpiło. W dniu 27 listopada 2013 r. doszło do przymusowego otwarcia lokalu, jego opróżnienia i wydania wierzycielowi.

Mając na względzie powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił o utrzymaniu w mocy Postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] z dnia 29 grudnia 2015 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie, [redacted]

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto na art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uchwały KRRP z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

POUCZENIE: Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego. w zw. z art. 325e § 4 Kodeksu postępowania karnego i art. 74¹ ustawy o radcach prawnych Postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.

Laura Uluch

Paweł Misdrożny